

Joe Andoe

Rainbow Road part 2

Sep 6 — Oct 20, 2018 | Brussels

"Op een dag in 1974, toen ik achttien was en in mijn auto door het uiterste deel van oost-Tulsa reed met mijn Instamatic-camera, besepte ik hoe prachtig alles was.

Ik denk dat ik daar nooit overheen ben gegroeid."

- Joe Andoe

Almine Rech Gallery heeft het genoegen *Rainbow Road Part 2* te presenteren, een tentoonstelling van schilderijen gemaakt door de New Yorkse schilder Joe Andoe. Dit is de eerste soloshow van deze kunstenaar bij Almine Rech Gallery en toont werken gemaakt tussen 2017 en 2018.

De tentoonstelling, die in zekere zin een vervolg is op *Rainbow Road*, Andoe's film uit 2016, getuigt van de vasthoudende consequentheid van een iconische kunstenaar wiens schilderijen in de afgelopen veertig jaar altijd actueel zijn gebleven. Voor een deel is dit te danken aan de virtuoze energie waarmee hij zijn werkwijze voortdurend heeft verfijnd. De schilder gebruikt een onderscheidende techniek waarin hij de verf dik aanbrengt en erna wegveegt om een droomachtig effect te creëren.

Andoe, die uiterst bescheiden is in zijn onderwerpkeuze, zoekt simpelweg naar excuses om te schilderen. Hij vindt er een in zijn recente wegkanten, de meeste gemaakt op basis van Google Street View en gesitueerd rondom zijn geboortestad Tulsa in de staat Oklahoma. Deze wegkanten zijn specifieke locaties, maar zouden in hun weloverwogen alledaagsheid net zo goed ergens anders kunnen zijn. In het werk *Rainbow Road Plain #2* (2017) bijvoorbeeld bakent een strakke witte streep een strook asfalt in de linkerbenenhoek af, terwijl het gras en de bomen langs de kant van de weg slechts worden gesuggereerd door een dikke wolk van penseelstreken: de wegkant wordt effectief gereduceerd tot zijn pure vorm. Aan sommige wegkanten is een bijzonder verhaal verbonden, zoals *Rainbow Road 5/25/18 (for JP)*, dat is geïnspireerd is op Jackson Pollocks *Number 1* (1949). Andoe is echter minder geïnteresseerd in het illustreren van een letterlijk verhaal dan in de praktijk van het schilderen, dus wanneer hij een onderwerp vindt dat hem een ingang in het canvas biedt, bijt hij zich erin vast.

Ook al zijn de wegkanten van Andoe niet helemaal volgens het lijnperspectief gemaakt, wekken ze wel een ruimtelijke indruk, terwijl de kunstenaar in de meeste van zijn andere werken het onderwerp in een leegte situeert; bloemen en paarden doemen op uit een ongedefinieerd, monochroom veld van verf, wat de werken een minimalistische kwaliteit geeft en de toeschouwer het gevoel geeft door een tunnel te kijken. Andoe heeft lange tijd monochrome werken gemaakt en beschrijft het effect dat hij daarmee bereikt als 'een grote plas, een heldere ruimte'. In schilderijen als *Leslie Lee* zien we dan ook een paard dat in grijstinten is geschilderd, lijkt te drijven en als het ware 'bevroren' is in galop, geïsoleerd van welke context ook in een plas van zwarte verf. Een ander portret van hetzelfde paard, *Leslie Lee 2/13/18*, heeft nagenoeg dezelfde compositie. De positie van de benen is iets anders, maar een opvallender verschil tussen de twee werken is de negatieve ruimte rondom het dier; in het eerste werk zijn daar meer vegen zichtbaar dan in het laatste. Deze manier van halsstarrig experimenteren verradt de buitengewone concentratie waarmee Andoe tijdens zijn carrière steeds een gekozen reeks formele uitdagingen is aangegaan, zich diep ingravend in zijn werk, op zoek naar iets wat zowel bijzonder persoonlijk als universeel herkenbaar is.

Andoe's schilderijen hebben een tijdloze uitstraling en zijn manier van schilderen heeft een onverbeterlijke nonchalance — een voortdurende verwijzing naar de schavuit die weigert zich te conformeren terwijl hij dezelfde onderwerpen telkens opnieuw schildert, zich verzettend tegen modegrillen en trouw blijvend aan zijn motto: blijf altijd de regenboogweg volgen.

- David Willis

Joe Andoe (geboren 1955, Tulsa, Oklahoma), woont en werkt in New York. Zijn werk is vertoond in solo- en groepstentoonstellingen, onder andere bij het Bemis Center for Contemporary Arts in Omaha, de Schirn Kunsthalle Frankfurt in Frankfurt, het Longview Museum of Fine Arts in Longview, het Newport Harbor Art Museum in Newport Beach en het Albright Knox Museum in Buffalo. Zijn werk werd onlangs vertoond in de exposities 'Stampede: Animals in Art' van het Denver Art Museum in Denver (2017-2019) en 'Animalia' in het Daum Museum of Contemporary Art in Sedalia, Missouri (2016). De werken van Joe Andoe zijn opgenomen in de openbare collecties van het Metropolitan Museum of Art in New York, het Museum of Modern Art in New York, het Museum of Fine Arts in Boston, het Whitney Museum of American Art in New York, het San Diego Museum of Contemporary Art in San Diego, The Detroit Museum of Arts in Detroit en de National Gallery of Art in Washington DC. Andoe, in 1955 geboren in Tulsa, Oklahoma, behaalde in 1981 zijn Master of Fine Arts aan de universiteit van Oklahoma. Zijn werk is aanwezig in de collecties van vele instellingen, zoals het Museum of Modern Art, (MOMA, New York), het Metropolitan Museum of Art, het Whitney Museum of American Art, het Fisher Landau Center, het Los Angeles County Museum of Art, het Dallas Museum of Art en meer.